

[Poul Schlüter.]

hvor man dristigt og risikovilligt forsøger ny produktion, nye vareområder osv. Det må vi have i sving igen. Det bliver et kernepunkt til efteråret at tilrettelægge en økonomisk politik, som driver erhvervslivet til en helt anderledes højde i nyinvesteringerne. Der er nok andre partier, som på disse felter ser på tingene ligesom det konservative folkeparti. Jeg tror, det kunne være gavnligt for udviklingen i dansk politik, hvis der var et nærmere samarbejde og en bedre forståelse ikke mindst mellem venstre og det konservative folkeparti. I det omfang – og det er nok et vidt omfang – vi ser ens på tingene, burde vi koordinere vore forslag og vore forhandlinger, således at det samlede resultat, når vi gør op, hvad vi nåede over for regeringen, blev bedre end ellers.

Et andet sygdomstegn i det danske samfundsbillede på det sidste mener vi er den klare tendens til opløsning og selvødelæggelse. Der er to led i det. Det ene er, at det er blevet så almindeligt, at mindretalsgrupper har mangel på respekt for indgåede aftaler og overenskomster og kendelser og retsafgørelser. Det er dødsensfarligt, det må vi have styr på. Det andet er, at vi mere og mere oplever, at hver enkelt samfundsgruppe fører en næsten sanseløs kamp for de allersnævrreste særinteresser. Det bør vi ikke bøje os for. Helhedssyn savnes, helhedssynet er folketingets opgave.

Jeg kunne godt tænke mig, at folketinget var anderledes sammensat, f. eks. færre socialdemokrater og flere konservative, og det kan godt være, vi vil arbejde for det, men nu er terningerne jo kastet og mandaterne i denne omgang fordelt. Vælgerne ønskede altså 11 partier, og vi må bøje os for det mandattal, hvert parti har fået. Nu er det vor opgave at få folketinget til at fungere positivt. I det engelske parlament findes et gammelt udtryk med megen mening. Man taler om Hendes Majestæts loyale opposition. Det er et udtryk, jeg synes er sundt, og som jeg godt kan lide. Det er os, ikke i den forstand, at vi føler en forpligtelse til at være særlig loyale over for regeringen som sådan og da slet ikke over for socialdemokratiet som parti, men over for landet, over for befolkningen og over for den opgave, vi er valgt til i folketinget.

Når nu sommerens forhandlinger begynder, vil vi søge at leve op til dette udtryk; vi vil gå ind i forhandlingerne med vilje til at påvirke resultatet og med forhåbning om, at vi kan

komme til det. Kan vi det i tilstrækkeligt omfang, er vi rede til at bære et ansvar også for svære beslutninger. Slår man hånden af os, vil man kun sit eget, skal man heller ikke regne med et samarbejde. Vi er indstillet på, at folketinget til efteråret må og skal tilrettelægge den langsigtede politik, som omsider kan skabe fremtidstro og optimisme i erhvervslivet, så vi igen kan komme ind i en periode, hvor der er fremgang og ikke længere stagnation.

Brusvang (CD):

På partiet centrum-demokraternes vegne har jeg fornøjelsen at fremføre følgende synspunkter. Først i umiddelbar tilknytning til det, der blev sagt af hr. Poul Schlüter: som repræsentant for et af augustforligspartierne vil jeg ile med at sige, at det synspunkt, der blev givet udtryk for, nemlig en åbning over for det konservative folkeparti og en åbning over for venstre, når vi nu skal føre disse forhandlinger videre, må forudsætte, at hele spørgsmålet om finanslovens indhold og finanslovens størrelse er en af de ting, der er genstand for diskussion og drøftelse mellem partierne; det må ikke kunne blokere.

Jeg vil endda gå det skridt videre og sige, at det er et spørgsmål, om der ikke også er visse andre samarbejdsbestemmelser i augustforliget, som muligvis skal modificeres under hensyntagen til, at man i givet fald skal have en videre kreds med.

Dernæst vil jeg til indledning sige det, som er særlig venligt og særlig pænt. Det er karakteristisk for mit parti, at vi altid gerne vil sige noget pænt, hvis vi overhovedet har mulighed for det. Derfor vil jeg gerne rette en tak til statsministeren for den måde, statsministeren reagerede på, da vismandsrapporten kom frem. Vi ved alle sammen, at det er dyster læsning, men vi ved også alle sammen, at har man 3 vismænd, man spørger, får man ét svar, og spørger man de 3 næste, får man sandsynligvis et andet svar, osv. Det vil sige, at det er meget værdigt, at en regering ikke i en sådan situation, selv om avisoverskrifterne er nok så høje, handler i panik, men netop betragter vismandsudtalelsen som et element blandt flere elementer, der må indgå i overvejselsen. Til gengæld vil jeg sige, ihukommende de ordvekslinger, der har været mellem regeringen og os andre i forbindelse med EFG-afgørelsen, at jeg synes nok, at den tone, man af og til anvender fra re-